

коп'я

справа № 208/11240/24
№ провадження 1-кс/208/2000/24

УХВАЛА
Іменем України

17 жовтня 2024 р.

м. Кам'янське

Слідчий суддя Заводського районного суду м. Дніпродзержинська Дніпропетровської області Гречана В.Г., за участю секретаря судового засідання Трусової А.І., прокурора Сіласвої Л.Ю., (в режимі відеоконференції), захисника Васильєва Ю.Ф. (в режимі відео конференції), розглянувши у відкритому судовому засіданні у м. Кам'янське Дніпропетровської області клопотання слідчого відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Донецькій області, капітана поліції Чупова А.І., погоджене з прокурором Покровської окружної прокуратури Сіласвою Л.Ю., про здійснення спеціального досудового розслідування в межах кримінального провадження, внесеного в ЄРДР за № 12023050000000661 від 20.10.2023 за ч. 5 ст. 111-1 КК України, відносно підозрюваної:

Мирошніченко Яни Сергіївни, 30 березня 1983 року народження, уродженки с. Нексикан Сусуманського району Магаданської області, рф, громадянки України, зареєстрованої за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, просп. Металургів, буд. 184, кв. 25, раніше не судимої, -

ВСТАНОВИВ:

До суду надійшло клопотання слідчого відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Донецькій області про здійснення спеціального досудового розслідування кримінального провадження за № 12023050000000661 від 20.10.2023, відносно Мирошніченко Яни Сергіївни, підозрюваної у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 111-1 КК України.

В обґрунтування поданого клопотання слідчий вказує, що у провадженні слідчого управління Головного управління Національної поліції в Донецькій області перебувають матеріали кримінального провадження № 12023050000000661 від 20.10.2023 за фактом добровільного зайняття громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що після створення окупаційного органу адміністрації рф, Мирошніченко Яна Сергіївна, усвідомлюючи суспільну небезпечність своїх дій, діючи умисно, всупереч інтересам держави України, її суверенітету й територіальній цілісності, у невстановлений в ході досудового розслідування дату та час, але не пізніше 30.03.2023, прийняла пропозицію представників держави-агресора російської федерації та представників незаконних збройних формувань так званої «днр» та добровільно зайняла посаду «начальника управління капітального строительства администрации г. Мариуполя донецкой народной республики» на тимчасово окупованій території м. Маріуполь Донецької області, тобто добровільно зайняла посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території.

26.09.2024 за результатами досудового розслідування складено повідомлення про підозру Мирошніченко Яні Сергіївні, про те, що вона підозрюється у вчиненні

кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території.

28.09.2024 повідомлення про підозру та повістки про виклик Мирошніченко Я.С. опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» та 27.09.2024 на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Допитати підозрювану Мирошніченко Яну Сергіївну, 30 березня 1983 року народження, у даному кримінальному провадженні не виявилося можливим, оскільки остання переховується від органів досудового розслідування та суду та перебуває на тимчасово окупованій території України.

У зв'язку з чим 07.10.2024 постановою слідчого відділу СУ ГУНП в Донецькій області підозрювану Мирошніченко Я.С. оголошено у розшук.

За таких підстав, беручи до уваги те, що підозрювана Мирошніченко Я.С. ухиляється від явки до органу досудового розслідування, що перешкоджає проведенню з нею слідчих та процесуальних дій із забезпеченням прийняття законного процесуального рішення по даному кримінальному провадженню у розумні строки, підозрювана оголошений в розшук, оскільки перебуває на тимчасово окупованій території України, орган досудового розслідування вважає за необхідне застосування процедури спеціального досудового розслідування.

У судовому засіданні прокурор клопотання слідчого підтримала та просила його задовольнити з підстав, наведених у ньому.

Захисник у судовому засіданні не заперечував проти задоволенні клопотання.

Заслухавши доводи прокурора та захисника, дослідивши матеріали клопотання, слідчий суддя дійшов висновку про таке.

Так, в судовому засіданні встановлено, що у провадженні слідчого управління Головного управління Національної поліції в Донецькій області перебувають матеріали кримінального провадження № 1202305000000661 від 20.10.2023 за підозрою Мирошніченко Я.С. підозрюваної у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 111-1 КК України.

26.09.2024 за результатами досудового розслідування, при наявності достатніх доказів у спосіб, передбачений КПК України, складено повідомлення про підозру Мирошніченко Яні Сергіївні, про те, що вона підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території.

28.09.2024 повідомлення про підозру та повістки про виклик Мирошніченко Я.С. опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» та 27.09.2024 на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Підозра Мирошніченко Я.С. повністю підтверджується зібраними доказами, а саме:

- протоколом огляду, згідно якого на відеозаписі зображено жінку, яка підписана: «Яна Мирошніченко начальник УКС адміністрації г. Маріуполя»;

- протоколом допиту свідка Манакової О.О., 31.08.1981 р.н., яка під час допиту вказала, що їй відома Мирошніченко Я.С., оскільки вони до тимчасової окупації міста Маріуполя Донецької області контактували з робочих питань та у мережі інтернет Манакова О.О. бачила відеозаписи з Мирошніченко Я.С., яка зайняла посаду начальника управління капітального будівництва м. Маріуполя т.зв. «днр»;

- протоколом пред'явлення особи для впізнання за фотознімками за участю свідка Манакової О.О., 31.08.1981 р.н., згідно якого остання впізнала Мирошніченко Я.С., 30.03.1983 р.н., з якою вона до тимчасової окупації міста Маріуполя Донецької області контактувала з робочих питань, та яка зайняла посаду начальника управління капітального будівництва адміністрації м. Маріуполя т.зв. «днр», відповідно до відеозаписів розміщених у мережі Інтернет;

- протоколом огляду за участю свідка Манакової О.О., 31.08.1981 р.н., згідно якого остання зазначила, що на відеозаписі зображено Мирошніченко Я.С., 30.03.1983 р.н., яка зайняла посаду «начальника управління капітального строительства администрации г. Мариуполя донецкой народной республики» на тимчасово окупованій території м. Мариуполь Донецької області;

- висновком експерта № СЕ-19/105-24/6442-ФП від 17.09.2024;

- іншими матеріалами кримінального провадження у їх сукупності.

Слід зазначити, що поняття «обгрунтована підозра» не визначене у національному законодавстві та, виходячи з положень ч. 5 ст. 9 КПК України необхідно взяти до уваги позицію Європейського суду з прав людини, відображену у пункті 175 Рішення від 21.04.2011 у справі «Нечипорук і Йонкало проти України», відповідно до якої термін обгрунтована підозра означає, що існують факти або інформація, які можуть переконати об'єктивного спостерігача в тому, що особа, про яку йдеться, могла вчинити правопорушення (рішення у справі «Фокс, Кемпбелл і Гартлі проти Сполученого Королівства» від 30.08.1990, п.32, Series A, N 182).

При цьому, обставини здійснення підозрюваною конкретних дій та доведеність його вини, потребують перевірки та оцінки у сукупності з іншими доказами у кримінальному провадженні під час подальшого досудового розслідування.

Такий висновок узгоджується з правовими позиціями, наведеними у рішеннях Європейського Суду з прав людини, зокрема, у справі «Мюррей проти Сполученого Королівства» № 14310/88 від 23.10.1994, в яких суд зазначив, що факти, які є причиною виникнення підозри не повинні бути такими ж переконливими, як і ті, що є необхідними для обгрунтування вироку чи й просто висунення обвинувачення, черга якого надходить на наступній стадії процесу кримінального розслідування.

Так, для вирішення питання щодо обгрунтованості повідомленої підозри, оцінка наданих слідчому судді доказів здійснюється не в контексті оцінки доказів з точки зору їх достатності і допустимості для встановлення вини чи її відсутності, доведення чи не доведення винуватості особи, що здійснюється судом при ухваленні вироку, а з метою визначити вірогідність та достатність підстав причетності тієї чи іншої особи до вчинення кримінального правопорушення, а також чи є підозра обгрунтованою, щоб виправдати подальше розслідування або висунення обвинувачення.

Водночас, слідчому судді під час вирішення питання про надання дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування не надається весь обсяг доказів, зібраних під час досудового розслідування та дані щодо джерел їх отримання. Такі матеріали мають надаватися суду при судовому провадженні відповідного кримінального провадження та саме на цій стадії, передбачено здійснення оцінки доказів з точки зору належності, допустимості, достовірності та сукупності доказів з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення.

При цьому, на стадії досудового розслідування кримінального провадження, слідчий суддя не вправі вирішувати ті питання, які повинен вирішувати суд під час розгляду кримінального провадження по суті, зокрема, не вправі оцінювати докази з точки зору їх достатності і допустимості для визнання особи винною чи невинною у вчиненні злочину, а лише зобов'язаний на підставі розумної оцінки сукупності отриманих доказів визначити, що причетність особи до вчинення кримінального правопорушення є вірогідною та достатньою.

Так, слідчий суддя, дослідивши матеріали клопотання за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин провадження, керуючись законом, оцінюючи сукупність зібраних доказів лише щодо пред'явленої підозри з точки зору їх достатності та взаємозв'язку, не вирішуючи наперед питання про винуватість підозрюваного у вчиненні інкримінованого йому злочину, правильність кваліфікації його дій, допустимість доказів щодо встановлення винуватості підозрюваного, вважає, що зміст клопотання та долучених до нього матеріалів кримінального провадження можуть свідчити про існування фактів і інформації, які можуть переконати об'єктивного спостерігача у тому, що підозрюваний міг вчинити інкриміноване

йому правопорушення.

Відповідно до матеріалів клопотання, з дотриманням вимог ст. ст. 276, 277, 278 КПК України зображено Мирошніченко Я.С. повідомлено про підозру у відповідності та у спосіб, передбачений чинним кримінальним процесуальним законодавством України.

При цьому, згідно інформації Державної прикордонної служби України встановлено, що за період з 22.06.2021 по 03.07.2024 відомостей, щодо перетинання державного кордону України, лінії розмежування з тимчасово окупованими територіями громадянкою України Мирошніченко Я.С. в базі даних не виявлено.

Постановою слідчого від 07.10.2024 на підставі ст. 281 КПК України, підозрювану Мирошніченко Я.С. оголошено в розшук.

Згідно з ч. 5 ст. 139 КПК України ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який оголошений у міжнародний розшук, та/або який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Разом з тим, відповідно до ч. ч. 1. 2. ст. 297-1 КПК України спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.

Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні зокрема щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110-2, 111, 111-1, 111-2, 112, 113, 114, 114-1, 114-2, 115, 116, 118, частиною другою статті 121, частиною другою статті 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146-1, 147, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258, 258-1, 258-2, 258-3, 258-4, 258- , 348, 364, 364-1, 365, 365-2, 368, 368-2, 368-3, 368-4, 369, 369-2, 370, 379, 400, 408, 436, 436- , 437, 438, 43, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

Відповідно до п. 4 ч. 2 ст. 297-2 КПК України клопотання слідчого, прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування повинно містити, зокрема, відомості про те, що підозрюваний виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або відомості про оголошення підозрюваного в міжнародний розшук.

Закон України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» № 1207-VII від 15.04.2014 визначає статус території України, тимчасово окупованої внаслідок збройної агресії Російської Федерації, встановлює особливий правовий режим на цій території, визначає особливості діяльності державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій в умовах цього режиму, додержання та захисту прав і свобод людини і громадянина, а також прав і законних інтересів юридичних осіб (стаття 2 цього Закону).

Згідно з п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та

правовий режим на тимчасово окупованій території України тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Відповідно до ч. 2 ст. 3 цього Закону адміністративна межа між тимчасово окупованою територією та іншою територією України визначається Кабінетом Міністрів України.

Під час досудового розслідування встановлено, що підозрювана ухиляється від явки на виклик слідчого (не прибула на виклик без поважної причини більше ніж два рази), оголошений у розшук та перебуває на тимчасово окупованій території України.

Згідно із до ч. 3 ст. 12 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», Порядок вручення повістки про виклик особи, стосовно якої існують достатні підстави вважати, що така особа виїхала та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, а також правові наслідки ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, визначаються Кримінальним процесуальним кодексом України.

Відповідно до ч. 8 ст. 135 КПК України, повістка про виклик особи, стосовно якої існують достатні підстави вважати, що така особа виїхала та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, у випадку обґрунтованої неможливості вручення їй такої повістки згідно з частинами першою, другою, четвертою - сьомою цієї статті, публікується в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. Особа, зазначена в абзаці першому цієї частини, вважається такою, яка належним чином повідомлена про виклик, з моменту опублікування повістки про її виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Матеріали клопотання свідчать, що підозрювана належним чином викликалась для повідомлення про підозру та проведення процесуальних дій, у спосіб передбачений законом, а саме через засоби масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на сайті Офісу Генерального прокурора, проте не з'явилась у призначений час та не повідомила про причини неприбуття, та згідно матеріалів клопотання перебуває на тимчасово окупованій території, а відтак слід вважати, що підозрювана переховується від органів слідства на тимчасово окупованій території України, з метою ухилення кримінальної відповідальності.

Враховуючи вищевикладене, зважаючи на надані слідчому судді матеріали кримінального провадження, що можуть свідчити про причетність до вищевказаного кримінального правопорушення, а також, враховуючи той факт, що остання переховується від органів досудового розслідування, з метою ухилення від кримінальної відповідальності, оголошена у розшук та перебуває на тимчасово окупованій території України, слідчий суддя дійшов висновку про наявність обґрунтованих підстав, визначених ст. ст. 297-1, 297-2, 297-4 КПК України, для задоволення клопотання про надання дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні відносно Мирошніченко Я.С..

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 135, 139, 297-1 - 297-5, КПК України, слідчий суддя,-

ПОСТАНОВИВ:

Клопотання слідчого відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Донецькій області, капітана поліції Чупова А.І., про здійснення спеціального досудового розслідування в межах кримінального провадження, внесеного в СРДР за № 12023050000000661 від 20.10.2023 за ч. 5 ст. 111-1 КК України, відносно

підозрюваної Мирошниченко Яни Сергіївни, 30 березня 1983 року народження - задовольнити.

Надати дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування кримінального провадження №12023050000000661 від 20.10.2023, відносно Мирошниченко Яни Сергіївни, підозрюваної у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Повний текст ухвали складений і оголошений 18.10.2024 року.

Слідчий суддя

[Handwritten signature]

В. Г. Гречана

ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ
Виготовлено з автоматизованої
системи документообігу суду
Оригінал рішення ухвали, постанови
знаходиться в матеріалах справи № 208НН/24/0124
Рішення, ухвала, постанова набрали
законної сили « 17 » листопада 2024 р.
Омичник судді/Секретар судового засідання

